

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind trecerea unor drumuri și căi ferate forestiere din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva în domeniul public al unor unități administrative - teritoriale

Analizând propunerea legislativă privind trecerea unor drumuri și căi ferate forestiere din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva în domeniul public al unor unități administrative - teritoriale, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B34 din 18.02.2010,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri :

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare trecerea unor drumuri și căi ferate forestiere, cu terenurile aferente acestora, din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva, în domeniul public al unor unități administrative-teritoriale și în administrarea consiliilor locale ale acestora, prin derogare de la dispozițiile art.34 alin.(1) din Legea nr.46/2008 - Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare.

Propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.m) din Constituția României, republicată.

În aplicarea art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Semnalăm că un proiect de ordonanță de urgență cu același obiect de reglementare, a fost transmis Consiliului Legislativ de către Secretariatul General al Guvernului, cu adresa nr.117 din 29 iunie 2009, pentru care s-a emis avizul favorabil cu observații și propuneri, nr.746 din 20 iunie 2009.

Menționăm însă că respectiva ordonanță de urgență nu a mai fost promovată.

3. La art.1, întrucât art.34 alin. (1) din Legea nr.46/2008 - Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare, prevede că „terenurile forestiere proprietate publică a statului nu fac obiectul constituirii dreptului de proprietate sau al vreunui dezmembrământ al acestuia”, **este discutabil dacă trecerea unor drumuri forestiere și a terenurilor aferente acestora din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor-Romsilva în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale și în administrarea consiliilor locale ale acestora, poate constitui o derogare de la prevederile acestui articol din Codul silvic.**

Totodată, precizăm că potrivit art.35 din Legea nr.46/2008 - Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare: „Reducerea suprafeței fondului forestier național este interzisă”.

4. La titlu, pentru corectitudinea redactării, sintagma „unități administrative-teritoriale”, trebuie redată astfel: „unități administrativ-teritoriale”.

Reiterăm observația și pentru art.1 și 2.

5. La art.1, partea finală, pentru rigoarea redactării, sugerăm înlocuirea sintagmei „în domeniul public al unor unități administrative-teritoriale în administrarea consiliilor locale ale acestora.”, cu sintagma „în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale și în administrarea consiliilor locale ale acestora.”

6. La art.3, termenii „Autorității”, „Naționale” și „Silvicultură”, din sintagma „Autorității Naționale care răspunde de Silvicultură”, trebuie redați cu inițială mică.

PRESEDINTE

dr. Dragoș ILIĂSCU

București

Nr. 245/16.03.2010.

Lege - Codul silvic

- 1 promulgată prin D. nr. 380/2008 M. Of. nr. 238/27 mar. 2008
Decret privind promulgarea Legii - Codul silvic

- 2 modificări prin O.U.G. nr. 193/2008 M. Of. nr. 825/8 dec. 2008
Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea art. 37 și 39 din Legea nr. 46/2008 - Codul silvic
aprobată cu modificări și L. nr. 193/2009 M. Of. nr. 365/1 iun. 2009
completări prin
*modifică art. 37 alin. (1) lit. a) și b), art. 39 alin. (1) și (2);
introduce lit. e) și f) la art. 37 alin. (1),
alin. (6) și (7) la art. 39*

- 3 modificări prin L. nr. 193/2009 M. Of. nr. 365/1 iun. 2009
Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2008 privind modificarea și completarea art. 37 și 39 din Legea nr. 46/2008 - Codul silvic
aprobă cu modificări și completări O.U.G. nr. 193/2008 și modifică art. 37 alin. (1) lit. b), lit. c), lit. e), art. 39 alin. (6)

- 4 modificări prin O.U.G. nr. 16/2010 M. Of. nr. 147/5 mar. 2010
Ordonanță de urgență privind unele măsuri de eficientizare a activității de întreținere a culoarului de frontieră, fâșiei de protecție și a semnelor de frontieră
*modifică art. 47 alin. (3);
introduce alin. (4) la art. 47*

Lege privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia

- 1 modificări prin O.U.G. nr. 30/2000 M. Of. nr. 160/17 apr. 2000 *modifică anexa*
Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea art. 166 din Legea învățământului nr. 84/1995
respinsă prin L. nr. 113/2002 M. Of. nr. 189/20 mar. 2002
- 2 completat prin O.U.G. nr. 206/2000 M. Of. nr. 594/22 nov. 2000 *completează anexa*
Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii învățământului nr. 84/1995
aprobată cu modificări prin L. nr. 713/2001 M. Of. nr. 803/14 dec. 2001
- 3 modificări prin L. nr. 713/2001 M. Of. nr. 803/14 dec. 2001 *modifică anexa*
Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 206/2000 pentru modificarea și completarea Legii învățământului nr. 84/1995
- 4 modificări prin L. nr. 113/2002 M. Of. nr. 189/20 mar. 2002 *respinge O.U.G. nr. 30/2000*
Lege privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2000 pentru modificarea și completarea art. 166 din Legea învățământului nr. 84/1995
- 5 modificări prin L. nr. 241/2003 M. Of. nr. 415/13 iun. 2003 *modifică anexa*
Lege pentru modificarea anexei la Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia

L 46/2008

d) contravaloarea despăgubirilor pentru pagubele produse fondului forestier proprietate publică;

e) 50% din cuantumul despăgubirilor pentru pagubele produse fondului forestier proprietate privată;

f) 15—25% din valoarea masei lemnoase autorizate spre exploatare, provenită din produse principale și accidentale I, calculată la nivelul prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior; pentru pădurile proprietate publică a statului, nivelul procentului anual se stabilește de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva; pentru celelalte forme de proprietate forestieră, nivelul procentului anual se stabilește, după caz, de ocoalele silvice prevăzute la art. 10 alin. (2). Această sumă se virează de către cumpărătorii/titularii autorizațiilor de exploatare direct în contul administratorului sau prestatorului de servicii silvice;

g) sumele reprezentând cheltuielile de reinstalare a vegetației forestiere pentru terenurile ocupate temporar din fondul forestier proprietate publică a statului;

h) sumele reprezentând contravaloarea efectelor determinate de funcțiile de protecție, ecologice și sociale ale pădurilor;

i) alocații de la bugetul de stat.

(3) Fondul de conservare și regenerare a pădurilor prevăzut la alin. (1) se folosește pentru:

a) regenerarea suprafețelor parcurse cu tăieri;

b) împădurirea terenurilor goale înregistrate în amenajamentul silvic sau a celor preluate în scopul împăduririi;

c) reinstalarea pădurii pe terenurile ocupate temporar din fondul forestier;

d) efectuarea lucrărilor de ajutorare și de îngrijire a regenerărilor naturale și de îngrijire a culturilor tinere existente;

e) efectuarea lucrărilor în resursele genetice forestiere înscrise în Catalogul național al materialelor forestiere de reproducere;

f) acoperirea cheltuielilor ocazionate de refacerea pădurilor afectate de calamități;

g) efectuarea lucrărilor de îngrijire a arboretelor tinere, degajări și curățări;

h) cumpărarea de terenuri, în conformitate cu metodologia de stabilire a echivalenței valorice a terenurilor și de calcul al obligațiilor bănești.

(4) Alimentarea fondului de conservare și regenerare a pădurilor se face la data la care resursele prevăzute la alin. (2) devin exigibile.

(5) Evidența fondului de conservare și regenerare a pădurilor se ține pe proprietar.

(6) Sumele rămase disponibile din acest fond la sfârșitul anului calendaristic se reportează în anul următor, cu aceeași destinație, cu excepția celor prevăzute la alin. (2) lit. i).

(7) În cazul fondului forestier proprietate privată și proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, după acoperirea cheltuielilor din fondul de conservare și regenerare a pădurilor pentru destinațiile prevăzute la alin. (3) lit. a)—d), sumele rămase disponibile după reținerea impozitului se pot restitui proprietarului, la cerere.

(8) Lucrările prevăzute a fi finanțate din fondul de conservare și regenerare a pădurilor pot fi realizate și cu resurse financiare din afara acestuia.

CAPITOLUL IV

Asigurarea integrității fondului forestier național

Art. 34. — (1) Terenurile forestiere proprietate publică a statului nu fac obiectul constituirii dreptului de proprietate sau al vreunui dezmembrământ al acestuia.

(2) Proprietatea forestieră nu poate fi divizată sub limita de 1 ha.

(3) În cazul în care prin deschiderea unei succesiuni, din cauza numărului de moștenitori se creează posibilitatea

nerespectării prevederilor alin. (2), se constituie moștenirea în favoarea unui/unor moștenitor/moștenitori, la nivelul minim prevăzut în prezentul cod, cu plata de sultă de către cel/cei în favoarea căruia/cărora s-a constituit moștenirea.

Art. 35. — Reducerea suprafeței fondului forestier național este interzisă.

Art. 36. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 35, este permisă reducerea suprafeței fondului forestier național prin scoatere definitivă, pentru realizarea obiectivelor de interes național, declarate de utilitate publică, în condițiile legii.

(2) La cerere, solicitantul terenului pe care urmează a fi realizate obiectivele prevăzute la alin. (1) poate compensa suprafața ocupată cu terenuri echivalente ca suprafață și bonitate, caz în care nu se mai plătește contravaloarea terenului scos din fondul forestier național, dar se achită anticipat celelalte obligații bănești.

(3) Compensarea prevăzută la alin. (2) se realizează în echivalență valorică, în condițiile în care suprafața terenului dat în compensare nu poate fi mai mică decât suprafața terenului care face obiectul scoaterii din fondul forestier.

Art. 37. — (1) Pot fi scoase definitiv din fondul forestier național, doar cu condiția compensării acestora, fără reducerea suprafeței fondului forestier și cu plata anticipată a obligațiilor bănești, numai terenurile necesare realizării sau extinderii următoarelor categorii de obiective:

a) necesare exploatării următoarelor resurse minerale: cărbuni, roci utile, agregate minerale, minereuri și ape minerale;

b) structuri de primire turistică cu funcțiuni de cazare turistică, unități de cult, obiective sociale, sportive și medicale, construcții hidrotehnice de interes local, surse de apă potabilă;

c) locuințe sau case de vacanță, numai în fondul forestier proprietate privată;

d) obiective instalate în fondul forestier înainte de anul 1990, cuprinse în amenajamentele silvice în vigoare la data de 1 ianuarie 1990, la categoria „ocupații și litigii”.

(2) Amplasarea obiectivelor prevăzute la alin. (1) lit. c) se face cu respectarea următoarelor condiții, care trebuie îndeplinite cumulativ:

a) construcția și terenul pe care se amplasează sunt proprietatea aceleiași persoane;

b) suprafața maximă care poate face obiectul scoaterii definitive din fondul forestier, incluzând construcția, accesul și împrejmuirea, este de maximum 5% din suprafața proprietății forestiere, dar nu mai mare de 200 m².

(3) Compensarea prevăzută la alin. (1) se realizează fizic cu un teren care are de cinci ori valoarea terenului care se scoate definitiv din fondul forestier, iar suprafața terenului dat în compensare nu poate fi mai mică decât de trei ori suprafața terenului care face obiectul scoaterii din fondul forestier.

(4) Terenurile cu care se realizează compensarea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie numai din afara fondului forestier național, dar limitrofe acestuia, apte de a fi împădurite. În situația în care suprafața minimă a unui teren cu care se realizează compensarea este mai mare de 20 ha, acesta poate să nu fie limitrof fondului forestier, dar trebuie să fie compact. Nu se poate realiza compensarea cu terenuri situate în zona alpină și subalpină.

(5) Pentru terenurile prevăzute la alin. (4) sunt obligatorii înscrierea în amenajamentele silvice și asigurarea administrării sau serviciilor silvice în termen de 30 de zile de la data aprobării scoaterii definitive din fondul forestier, precum și împădurirea în maximum două sezoane de vegetație.

(6) Nu se admite compensarea cu terenuri limitrofe perdelor forestiere de protecție.

(7) În județele în care suprafața fondului forestier este sub 16% din suprafața județului, compensarea se realizează numai cu terenuri din cadrul aceluiași județ.